

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Tos/62/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123011108
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6123011108.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., na neverejnom zasadnutí dňa 14. augusta 2024 v trestnej veci odsúdeného A. B. za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák., o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/69/2023 zo dňa 19.04.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/69/2023 zo dňa 19.04.2024 senát podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B., na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 16.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19.03.2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25.03.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07.05.2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12.08.2021, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 19.04.2024 sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil podaniami doručenými krajskému súdu dňa 22.04.2024, dňa 25.04.2024, dňa 13.05.2024 a dňa 18.07.2024. Argumentoval tým, že neboli splnené podmienky pre zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania. Poukázal na nové dôkazy, ktoré uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania. Pre povolenie obnovy konania postačuje určitý stupeň pravdepodobnosti, či dôvodný predpoklad možnej zmeny rozhodnutia o vine a o treste. Poukázal na Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2517/08 zo dňa 24.02.2009. Ďalej poukázal na to, že ku konaniu, ktorého sa mal údajne dopustiť, podľa skutkovej vety, nedošlo. Nerovnosť v pôvodnom konaní vznikla tým, že okresný súd v rámci dokazovania o vine vytvoril procesný priestor znevýhodňujúci ho, keďže nemal možnosť priamo sa konfrontovať s údajnou poškodenou a tejto klásť otázky a jej výpovediach vyvracať a spochybňovať. V pôvodnom konaní, od 21.03.2018 nebol polícia, prokuratúrou, ani súdom predložený žiaden priamy, ani nepriamy dôkazy, ktorý by ho zo spáchania skutku usvedčoval alebo by potvrdzoval tvrdenia údajnej poškodenej. Vina mu bola preukázaná len výpoveďou poškodenej, t.j. jedinej osoby, ktorá opakovane menila svoje výpovede, ktoré boli v rozpore s každým dôkazom vykonaným v konaní. Poukázal na § 93 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. stratilo účinnosť nevelizáciou Trestného zákona účinnou od marca 2024. Dolná hranica trestnej sadzby by nebola 7 rokov ale 6 rokov. Poškodená a jej dcéra si vymysleli, že ich mal vydierať. Na odsúdenie Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 6T/80/2010, na základe ktorého bolo aplikované ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., nie je možné prihliadať, nakoľko mu bolo zahladené. Navrhol, aby krajský súd jeho sťažnosti vyhovel

a vec vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie, alternatívne, aby vo veci rozhodol sám tak, že obnovu konania povolí.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený zistil, že sťažnosť podal odsúdený ako oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bola prípustná. Následne preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Odsúdený A. B. bol rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018 zo dňa 16.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3To/14/2019 zo dňa 19.03.2019 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/77/2019 zo dňa 25.03.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/37/2020 zo dňa 07.05.2020 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/47/2021 zo dňa 12.08.2021 uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. a § 139 písm. c), písm. e) Tr. zák., za ktorý mu bol uložený podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Dňa 16.11.2023 bol okresnému súdu doručený návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5T/75/2018. Obnovy konania sa domáhal aj návrhmi doručenými okresnému súdu dňa 20.03.2024 (konanie sp. zn. 5Nt/16/2024) a dňa 08.04.2024 (konanie sp. zn. 4Nt/19/2024), ktoré sú s touto vecou spojené. Návrh odôvodnil skutočnosťami, ktoré sú uvedené na stranách 1 až 10 napadnutého uznesenia. Prostredníctvom svojho obhajcu návrh na povolenie obnovy konania doplnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 18.04.2024, v ktorom uviedol, že v pôvodnom konaní neboli rešpektované zásady trestného konania, predovšetkým zásada in dubio pro reo. Trval na tom, že si poškodená skutok vymyslela. Za najpodstatnejší dôkaz považoval list C. B., ktorý je aj predmetom jeho trestného oznámenia (Obvodné oddelenie PZ Banská Bystrica - východ sp. zn. ČVS: ORP-375/OV-BB-2023). Bol toho názoru, že z tohto trestného konania vyplynuli pochybnosti o dôveryhodnosti svedkyne C. B., ktorá bola v minulosti trestne stíhaná. Rovnako je pochybná aj dôveryhodnosť poškodenej D. E., ako aj časové súvislosti skutku, ktorý mal spáchať.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 50/2022 zo dňa 27.01.2022 odmietol ústavnú sťažnosť odsúdeného, v ktorej namietal porušenie práv okresným, krajským a najvyšším súdom, pretože v trestnej veci nebola vykonaná konfrontácia, namietal právnu kvalifikáciu skutku a prísnosť trestu, kedy v obžalobe je spomenutý aj iný trestný čin. Tiež trval na tom, že bola nesprávne a nezákonne sformulovaná skutková veta, absentujú úvahy súdu pri hodnotení dôkazov.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Nt/42/2021 zo dňa 20.01.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/24/2022 zo dňa 17.03.2022, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Nt/32/2021 zo dňa 10.10.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/151/2022 zo dňa 24.01.2023, uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt/82/2020 zo dňa 01.07.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/86/2021 zo dňa 18.08.2021 boli zamietnuté návrhy odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt/21/2022 zo dňa 01.06.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tos/64/2022 zo dňa 14.07.2022 bol odmietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018.

Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Nt/14/2020 zo dňa 16.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5Tos/118/2020 zo dňa 20.10.2020 bol zamietnutý

návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica sp. zn. 5T/75/2018.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 25/2022 zo dňa 27.01.2022 odmietol ústavnú sťažnosť odsúdeného, v ktorej namietal porušenie práva na obhajobu, práva na spravodlivý proces a súdnu ochranu a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 1Nt/14/2020.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skutočnosťou skôr neznámou v zmysle citovaného ustanovenia je potrebné rozumieť určitý objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Dôkaz predtým neznámy môže byť taký dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní nebol vykonaný, alebo taký, ktorý síce bol v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom. Existenciu nových skutočností v konaní o povolení obnovy konania je zároveň potrebné preukázať.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania podľa citovaného zákonného ustanovenia súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk, a to či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme a zároveň či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu, než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por.

Sťažnostný súd poznamenáva, že skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V konaní o obnove sa však nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale len otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré boli v tomto konaní navrhnuté, boli orgánom činným v trestnom konaní a súdu v čase rozhodnutia neznáme a zároveň, či by samy o sebe alebo v spojení s inými dôkazmi boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste.

Uznesenie okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, je správne a zákonné, a za také možno považovať aj jeho odôvodnenie, preto sa s ním krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje na stranách č. 13 až 18.

Pri posudzovaní sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu v kontexte celého doterajšieho predchádzajúceho konania ani krajský súd nezistil, že by konanie o návrhu odsúdeného prinieslo také nové skutočnosti alebo dôkazy, okresnému súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi odôvodniť iné ako súdom prijaté rozhodnutie. Vo vzťahu k listu, ktorý mu napísala C. B., a na základe ktorého podal trestné oznámenie vedenom na OO PZ Banská Bystrica - východ pod sp. zn. ČVS: ORP-375/OV-BB-2023, obsah ktorého mal nasvedčovať tomu, že poškodená D. E. a svedkyňa C. B. nemuseli vypovedať pravdivo, je potrebné uviesť, že do času, kým by súd nerozhodol o vine poškodenej a svedkyne, že krivo vypovedali v pôvodnom konaní, nemôžu byť domnienky odsúdeného spôsobilé privodiť mu iné rozhodnutie. V tomto smere nemožno opomenúť, že toto trestné oznámenie bolo odmietnuté. Navyše predmetom tohto trestného oznámenia mali byť vyhrážky C. B. odsúdenému a nie prípadná krivá výpoveď v pôvodnom konaní. Z pripojeného spisu sp. zn. 5T/75/2018 (sp. zn. 4T/24/2020) vyplýva, že odsúdený súhlasil,

aby sa hlavné pojednávanie na okresnom súde vykonalo v jeho neprítomnosti. Na tomto hlavnom pojednávaní okresný súd vypočul poškodenú D. E., svedkyňu C. B. a ďalších svedkov (A. F., B. G., C. H., A. I. E., J. K., B. C. L., H. M. E., N. B., B. B., L. A.). Oboznámil s listinnými dôkazmi a aj spisom Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1T/79/2009. Hoci na hlavnom pojednávaní v pôvodnom konaní boli vykonané pre neho podstatné dôkazy, o ktorých tvrdí, že boli vykonané nesprávne, lebo boli zle súdom vyhodnotené, tohto sa nezúčastnil a v návrhu na obnovu konania sa domáha ich opätovného vykonania a nového posúdenia, čomu však nemôže slúžiť obnova konania ako inštitút mimoriadneho opravného prostriedku. Ak sa odsúdený domnieva, že výpoveď poškodenej je rozporná, mal možnosť sa hlavného pojednávania zúčastniť a na tieto rozpory odstrániť, čo však nespravil.

Pokiaľ ide o konfrontáciu s poškodenou, ktorú navrhoval odsúdený je potrebné uviesť, že konfrontácia medzi svedkom a obžalovaným nemôže byť vykonaná, ak ide o svedka, na ktorom bol trestný čin proti ľudskej dôstojnosti spáchaný. Keďže konanie odsúdeného napĺňalo znaky takého trestného činu, pretože poškodenej D. E. hrozil násilím, keď jej povedal, že ju zabije, konfrontáciu v takom prípade Trestný poriadok v ustanovení § 125 ods. 5 vylučuje.

Vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Nt/19/2022 zo dňa 05.05.2022, ktorým mu bolo zahladené odsúdenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/80/2010, okresný súd správne konštatoval, že na odsúdeného sa v prípade zahľadania odsúdenia hľadí, akoby nebol odsúdený, až keď rozhodnutie o zahlodení odsúdenia nadobudne právoplatnosť, čo v tomto prípade bolo dňa 19.05.2022, teda až po jeho odsúdení v konaní sp. zn. 5T/75/2018. Ani novela Trestného zákona účinná od 06.08.2024 nie je takou novou skutočnosťou, ktorá by mohla vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody odôvodniť iné ako súdom prijaté rozhodnutie. V tomto smere krajský súd poukazuje na ust. § 2 ods. 1 Tr. zák., v zmysle ktorého sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Konajúce súdy preto správne aplikovali aj ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák.

Pokiaľ odsúdený s prihladením na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 13/2013 zo dňa 19.11.2013 namietal, že súdmi ustálená skutková veta neobsahuje presne vymedzený čas spáchania skutku, s touto námietkou sa v pôvodnom konaní relevantným spôsobom vysporiadal tak prvostupňový súd, ako aj druhostupňový súd, ktorý vo veci rozhodoval aj na podklade ním podaného odvolania. Sťažnostný súd zároveň uvádza, že skutočnosti a dôkazy, ktoré odsúdený označil za nové skutočnosti a dôkazy spôsobilé mu privodiť iné rozhodnutie, už boli predmetom preskúmania odvolacieho súdu, dovolacieho súdu, ako aj ústavného súdu.

Záverom preto krajský súd konštatuje, že odsúdeným navrhované dôkazy nie sú v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi takého charakteru a dôkazného významu, vzhľadom na dôkaznú silu a hodnotu, ako aj komplexnosť a rozsah dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní, aby mohli mať zásadný vplyv na právoplatné rozhodnutie o jeho vine a treste, resp., ktoré by mohli viesť k inému meritórnemu rozhodnutiu v uvedenom konaní.

S poukazom na predtým uvedené uložený trest vo výmere 7 rokov nepodmienečne preto nemožno považovať za taký, ktorý by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, za ktorý bol A. B. odsúdený, ani k jeho pomerom, ani ktorý by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z uvedených dôvodov senát krajského súdu sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaným ustanovením ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.